українською мовою, а й денаціоналізує молодь і формує громадянина “руського міра”.[7]

Людиною, яка втратила материнську мову, дуже легко маніпулювати, позбавляючи її національної самосвідомості, оригінального світобачення та світосприйняття. Оскільки протистояти лінгвоциду здатні насамперед державність мови та нації, на сьогоднішній день Україна потребує чіткої програми мовно-культурної політики, яка б не дозволяла використовувати мовне питання як об’єкт ідеологічних маніпуляцій. Тому розгортання соціолінгвістичних досліджень і надалі сприятимуть відродженню, збереженню та розвитку української мови, її утвердженню в статусі державної та офіційної, і таким чином відстоюватимуть та утверджуватимуть національну ідентичність українців.

Список використаних джерел

1. Радевич-Винницький Я. К. Лінгвоцид [Архівовано 23 березня 2018 у Wayback Machine.] // Енциклопедія сучасної України. К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001-2022.

2. Мала енциклопедія етнодержавознавства / НАН України. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького; Редкол: Ю. І. Римаренко (відп. ред.) та ін. К.: Довіра; Генеза, 1996. 694 с.

3. Lemkin, Raphael. Acts Constituting a General (Transnational) Danger Considered as Offences Against the Law of Nations [Архівовано 26 травня 2007]. 2007.

4. Martin Shaw. What is Genocide. Polity [Архівовано 24 березня 2018]. 2007. pp. 65–67.

5. Лінгвоцид [Архівовано 23 березня 2018] // Енциклопедія сучасної України. Т. 17-й (2016).

6. Огієнко І. Українська культура. К., 1918. 273 с.

7. https://mova-ombudsman.gov.ua/news/taras-kremin-nehainymy-zminamy-do-zakonodavtva-my-nareshti-pokaraiemo-vynnykh-za-linhvotsyd-na-tymchasovo-okupovanykh-terytoriiakh-ukrainy

Сірий Юрій Миколайович,
докторант кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ, кандидат наук з державного управління

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ В УКРАЇНІ

Зміни та процеси в суспільстві та державі завжди були невід'ємною частиною розвитку. Реакція на ці зміни може визначати майбутнє країн та нашої планети загалом.

З'являються нові терміни, об’єднані в нову, сучасну термінологію. Не виняток і юридична термінологія у сфері публічного управління. Якісне публічне управління неможливе без усвідомлення необхідності забезпечення належних умов для вивчення представниками юридичної професії різних аспектів мови права, її особливостей, вимог, яким вона має відповідати.

Використання юридичної термінології в публічному управлінні в Україні на сучасному етапі викликає ряд проблемних питань:

1. Переклад та адаптація іноземних термінів: у контексті євроінтеграції та гармонізації законодавства з вимогами Європейського Союзу виникає проблема адаптації іноземних термінів та їх перекладу українською мовою. Некоректний переклад може призвести до правових непорозумінь.

2. Переповнення термінами: у публічному управлінні може бути надмірне використання складних юридичних термінів, що робить документи менш зрозумілими для громадян та навіть фахівців інших галузей.

3. Недостатньо уніфікована термінологія: у різних галузях публічного управління може бути використана різна термінологія для схожих понять, що ускладнює обмін інформацією та співпрацю між державними органами.

4. Незрозумілість для громадян: важливо, щоб закони та рішення у публічному управлінні були зрозумілими для громадян, адже це сприяє їхній участі та контролю за діяльністю владних структур. Використання складної термінології може створити бар'єр для зрозуміння громадянами своїх прав і обов'язків.

5. Наявність надмірних правових актів: велика кількість нормативних актів і законів може призвести до збільшення кількості юридичних термінів та заплутаності у сфері публічного управління.

Для вирішення цих проблем, важливо:

1. Поліпшити доступність інформації: публічні документи та інформація повинні бути більш доступні та зрозумілі для громадян.

2. Вдосконалення навичок комунікації: чиновники та юристи повинні мати навички викладання складної термінології просто та зрозуміло.

3. Уніфікація термінології: закони та нормативні акти повинні використовувати єдині терміни для понять.

4. Залучення громадськості: важливо включити громадськість до процесу створення законів і нормативних актів, щоб забезпечити їхню зрозумілість та відповідність потребам суспільства.

5. Забезпечення професійної підготовки: для ефективного використання юридичної термінології в публічному управлінні важливо забезпечувати професійну підготовку державних службовців

та юристів, щоб вони були відповідно орієнтовані у сучасній юридичній термінології

Використання юридичної термінології в публічному управлінні має бути збалансованим так, щоб забезпечити правопорядок і зрозумілість для всіх громадян.

Список використаних джерел

1. Ковальський В.С., Чернявський С.С., Пастух І.Д. Правоохоронна діяльність органів Національної поліції. Законодавство. Коментар. Роз'яснення. Київ: Юрінком Інтер, 2022. 336 с.

2. Пастух І.Д. Напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання реалізації права громадян на звернення. Знання європейського права, (№ 2 (2022): JURIS EUROPENSIS SCIENTIA) (2), 82-86. https://doi.org/10.32837/chern.v0i2.352

3. Ажнюк Б.М. Мовна політика: європейські критерії і Україна. Українське мовознавство. Вип 1 (49). Київ: ВПЦ «Київський університет», 2019. С. 9-31.

4. Енциклопедія сучасної України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=68169.

5. Про освіту: Закон України від 05.9.2017 (ст. 7).

6. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015.

7. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015.

8. Про забезпечення функціонування української мови як державної: Закон України від 25.04.2019.

9. Конституція України: Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. 1996. №30. Ст.141.

10. Про звернення громадян: Закон України від 02.10.1996 // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.

11. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 // Відомості Верховної Ради України. 1997. №24. Ст.170.